

at Beløbet ikke er større, skal jeg kun gen- tage, at jeg for mit Vedkommende er villig til at tage op til Overvejelse, hvorvidt Beløbet er tilfredsstillende, eller om der maatte være Anledning til at forhøje det saavel for den enkelte Ejendom som for samtlige Ejendomme tilsammen. Men da det er noget nyt, vi her er inde paa, noget, der maa betragtes som et Forøg, finder jeg det forsvarligt, at man begynder paa den her foreslaaede Maade; naar Rigsdagen saa paa ny kommer sammen, vil der være Anledning til nærmere at overveje, hvorvidt man bør gaa videre ad den her foreslaaede Vej, eller hvorvidt noget andet maaske bør tages op.

Idet jeg da kan slutte mig til de af Udvalgets Ordfører fremsatte Bemærkninger vedrørende Enkeltighederne i de stillede Ændringsforslag, og idet jeg maa anse de Ændringsforslag, der er stillede af Udvalgets Flertal, for at være Forbedringer, kan jeg give disse Ændringsforslag min Tilslutning.

Bording: Jeg vil stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen, om han ikke tror, at de Grundforbedringer, der her er paatænkte, vil gavne de forskellige Brug mere, end det koster at udføre disse Grundforbedringer, og mere end det, de faar gennem de Laan, som her er Tale om. Hvis det er Tilfældet, er det dog indlysende for enhver, at saa maa vedkommende Prioritetsejer, Kreditforening eller hvem det nu er, have et lige saa værdifuldt Pant, efter at vedkommende har faaet disse Laan ind foran 1ste Prioritet, som før. Naar det ærede Medlem udtrykte en saa stor Forbavselse over, at man fra anden Side kan tænke sig at foreslaa noget saadant, maa jeg dertil sige, at der er jo mange, og deriblandt en Del af det ærede Medlems egne Meningsfæller, der har været med til at foreslaa det samme i den Betænkning fra Landbokommissionen, hvorefter vi har udarbejdet dette Forslag. Det ved det ærede Medlem selvfølgelig godt, og jeg skal derfor ikke nævne disse Navne, men der er som sagt mange indenfor hans eget Parti, der er enige med os eller i alt Fald har været det tidligere, og jeg kan ikke tænke mig, at Folk, som tidligere har siddet i en Kommission og arbejdet for en saadan Sags Fremme, efter nogle Aars Forløb vil komme til et andet Resultat og saa gaa over til et andet Standpunkt. Derfor vil jeg indtil videre tro, at de nærer den samme Anskuelse som vi andre om, at det her foreslaaede er den rigtigste Vej at gaa, og derfor vil jeg anbefale

atstemme for Mindretallets Ændringsforslag.

N. C. Jensen: Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Bording, at jeg meget vel ved, at det hverken er ham eller de Meningsfæller, der følger ham, der har gjort den Opdagelse, at det vil være en Foranstaltning, der, — som man har sagt — kunde hjælpe over adskillige Ting, hvis man kunde finde en Udvej til at sætte noget ind foran 1ste Prioritet. Men det forekommer mig, at den sunde Fornuft paa dette Punkt ved enhver Lejlighed har sejret indenfor den danske Lovgivningsmagt, idet man alligevel har haft Forstaaelse af, at man ikke kan gøre noget saadant uden at skade meget mere, end man vil gavne. Der er ganske sikkert ingen, der har det mindste imod — det beviser ogsaa hele det fremsatte Lovforslag — at række en hjælpende Haand i saa høj Grad som muligt, men den Omstændighed, at man samtidig med at række en hjælpende Haand kommer til at lægge en klam Haand paa Sagen og virke i modsat Retning, har altid slaaget disse Overvejelser ned. Det er slet ikke, fordi det er en Tanke, der er fremsat af ærede Medlemmer fra socialdemokratisk eller radikal Side — thi der er saamænd mange, der har slyset med disse Tanker ud over den Kreds, det ved jeg meget vel —, at jeg er imod dette Forslag, men fordi jeg fra mit Arbejde med disse Forhold gennem en Snæs Aar, ved at det vilde volde den allerstørste Fortræd, om man vilde gaa til noget saadant. Det er jo Lovgivningsmagten, som godkender Statutterne, saa de bliver vedtaget ved Lov og kan ikke ændres, uden det godkendes af Rigsdagen; og det har man altsammen ordnet saaledes for at holde Kursen nogenlunde oppe. Naar saa det ærede Medlem spørger mig, om jeg da ikke tror, at disse Grundforbedringer vil kunne bevirke, at Ejendommen bliver lige saa meget mere værd, som Laanet andrager, vil jeg sige, at saa maa det ærede Medlem ikke glemme, at disse Mennesker faar Laanet, før disse Grundforbedringer er udførte. Der er dem, der faar Grundforbedringerne udført godt, men der er ogsaa dem, der faar Laan, og som faar Forbedringerne udført slet. Alt dette blegner ved Siden af dette, af Køberne af Obligationerne, de der sætter Kursen paa dem, regner med, hvad de er værd i Henhold til Laaneværdien og ikke med noget som helst andet.

Ordføreren (Westergaard): Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen, og det er fremdeles min Opfattelse,